

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie rozpoznania zażalenia **S. K. i X. K.**
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S.
z dnia 9 listopada 2017 r., 1 Ds. [...]
o odmowie wszczęcia śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2018 r.,
na posiedzeniu w przedmiocie wniosku Sądu Rejonowego w S.
z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II Kp [...], o przekazanie sprawy do
rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. II Kp [...], Sąd Rejonowy w S., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy rozpoznania zażalenia S. K. i X. K. na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Wniosek umotywowano tym, iż w przedmiotowej sprawie „podmiotem postępowania, mimo, iż było ono prowadzone w fazie *in rem*, są sędziowie Sądu Okręgowego w S., jak również sędziowie Sądu Rejonowego w S.”. To może wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziów Sądu Rejonowego w S., który to sąd jest właściwy do rozpoznania przedmiotowego zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w S. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie

sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Tak właśnie jest w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy w S. stanął przed koniecznością rozpoznania zażalenia S. K. i X. K. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt PR 1 Ds. [...] o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków oraz przekroczenia uprawnień m.in. przez (personalnie wskazanych) sędziów Sądu Rejonowego w S. oraz sędziów Sądu Okręgowego w S., a także komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S..

Zważywszy na to, iż zarzucane jako przestępcze przez Autorów przedmiotowego zażalenia zachowania dotyczą czynności podejmowanych w ich sprawie przez sędziów Sądu Rejonowego w S. oraz Sądu Okręgowego w S. oczywiste jest, iż ta okoliczność może zarówno wywierać wpływ na swobodę orzekania sędziów Sądu Rejonowego w S., będącego Sądem właściwym do rozpoznania tego zażalenia, jak też stwarzać przekonanie (u samych zainteresowanych, jak i w odbiorze społecznym) o braku warunków do rozpoznania tej sprawy w obiektywny sposób.

Stąd też w interesie wymiaru sprawiedliwości leży, aby sprawę tą rozpoznawał inny równorzędny sąd, wolny od takich zaszłości, mający pełne możliwości do niezawisłego w niej rozstrzygania.

Takim Sądem jest z pewnością Sąd Rejonowy w K. jako usytuowany poza granicami właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w S..

Kierując się tymi względami postanowiono jak wyżej.